

STEPINČEVA DUHOVNA OPORUKA

«Mojim dragim vjericima!

Božja providnost u svojim nedokučivim planovima prije mnogo godina htjela mi je povjeriti dužnost pastira vaših duša. Uvjeren sam, da je u ono doba u našoj nadbiskupiji bilo mnogo svećenika, koji su bili učeniji, kreposniji i zaslužniji nego ja, budući da sam ja onda imao samo 3 i pol godine svećeničkog života i rada i jer sam bio svima nepoznat. Da se sada, poslije svega, što se je dogodilo, upitam: Zašto je Gospodin upravo mene za ovu službu odabrao? — morao bih se poslužiti riječima sv. Pavla, koje je upravio vjericima u Korintu: 'Što je ludo pred svijetom, odabra Bog, da posrami mudre. I što je slabo pred svijetom, izabra Bog, da posrami što je jako. I što je neplemenito pred svijetom i prezreno, izabra Bog. I ono, što nije, da uništi ono, što jest, da se nitko ne hvali pred Bogom'.

Od dana, kad sam bio izabran za duhovnog natpastira, prodoše mnoge godine, a sve burne i teške, i na koncu moj je tjelesni život uslijed toga stradao i zdravlje mi je narušeno. Osjećam, da s vama neću dugo biti. Svjestan sam u dubini svoje duše, da nijesam bio bez pogriješaka, a još sam čvršće u to uvjeren, kad imam pred očima riječ sv. Ivana: 'Ako kažemo, da smo bez grijeha, varamo sami sebe i nema istine u nama'. Ako sam bilo kome učinio kakvo zlo, iskreno ga molim, da mi to oprost, a svima, koji su meni zlo načinili, opraštam iz sveg srca. Inače ne bih bio dostojan stupiti pred Krista Otkupitelja, koji je na križu molio za one, koji su ga razapeli: 'Oče, oprost, im, jer ne znaju, što čine!'.

Opraštajući se od vas, moji dragi vjernici, smatram potrebnim upraviti vam nekoliko riječi, koje da budu kao moja duhovna oporuka. Želim, naime, i poslije svoje smrti činiti sve, što mogu, da otklonim od vas opasnosti, koje vam prijete i da povećam vašu sreću, koliko je to moguće u ovoj suznoj dolini. Smatram to tim nužnijim, što vi, dragi moji biskupljani, sačinjavate dobar dio Hrvatskog Naroda, u kojem mi je Božja providnost dodijelila natpastirsko djelovanje. Što vama namjenjujem, bit će korisno i za sve ostale.

Među vas su nadrlji i ušuljali se bezbožnici, ljudi, koji premda su u manjini, dok ovo pišem, dosižu jedva 2% svega pučanstva, ipak su sve učinili, da iz vaših duša iščupaju Ime Božje i da vas — kažu oni — učine sretnima i bez Boga. Ali, predragi vjernici, u času kad napuštam ovaj svijet o svakom takvu pokušaju ja vam moram kazati, što je rekao prorok Izaija: 'O moj narode, oni koji te nazivlju blaženim, varaju te i uništavaju put, kojim ćeš ti morati ići'. Zar nijeste možda čuli što je kazao od Gospodina nadahnuti pjesnik prorok: Ako Gospodin ne zida kuće, uzalud se trude, koji je grade. Ako Gospodin ne čuva grada, uzalud straža bdije nad gradom'.

Htjeti postići sreću bez Boga znači: zidati babilonsku kulu, koja je svojim graditeljima donijela pomutnju jezika i uzrokovala, da su se raspršili po svijetu. Tako će se dogoditi i u buduće. To je sigurno. Svaki pokušaj, da se stvori kultura, civilizacija, blagostanje kojeg naroda bez Boga, znači zapečatiti njegovu vremenitu i vječnu propast. Stoga i ja, dragi sinovi, opraštajući se od vas, upravljam vam riječi sv.

Pavla Filipljanima: 'Ustrajte čvrsto u Gospodinu, predragi!'. Samo je u Gospodinu zasnovana naša vremenita i vječna sreća. Daleko od Gospodina samo je propast i uništenje.

Zar nije istina, da je i rasipni sin, o kojem piše sv. Evanđelje, mislio naći sreću, ako napusti očinsku kuću? Otišao je od nje bogat, ali kasnije, u kakvu se jadu našao! Rado bi bio utišao glad svoju žirom, što svinje jedu, ali mu ga nitko nije davao.

Ljudi, koji preziru Boga, žele vas, dakle, udaljiti od njega i tako vas sniziti na veoma žalosno stanje. Njihovo je djelo i nastojanje prokleta od Boga, a to je lako razumjeti, jer 'Bog se ne da izrugivati', kako piše sv. Pavao. Na koncu mjesto sreće, koju obećavaju, neće vam moći pružiti ni ono, što je čovjeku najnužnije.

Vazda će biti tako, jer je Božja riječ istinita. A i ne može se prevariti. Kaže prorok: 'Gospodine, ti si nada Izraelova. Svi, koji te napuštaju, bit će posramljeni, a koji se udaljuju od tebe, bit će zapisani u prah, jer su napustili izvor žive vode, a to jest Gospodina'. Veliki, dobri Bog nije zapustio čovjeka poslije pada u zemaljskom raj, premda je to čovjek zaslužio. Naprotiv, Bog je tako ljubio svijet, da je poslao svoga Sina, da ga spasi, kako veli Apostol: 'Izbavi nas iz vlasti tame i premjesti u kraljevstvo svoga ljubljenoga Sina'. To je kraljevstvo Kristova Crkva, katolička Crkva, koja je tako stara kao i sama kršćanska vjera.

Katolička Crkva nije ni za slovence izmijenila svoje nauke, nego uči i danas sve ono, što je primila od apostola. Ona, kako sami znate, ima svoje vrhovno sjedište u Rimu i imat će do svršetka svijeta. Ondje je imao svoje sjelo prvi Kristov namjesnik u upravi Crkve, sv. Petar. Ondje stoluju i njegovi nasljednici, pape. Vi znate, što je Isus rekao Petru: 'Ti si Petar i na toj stijeni sazidat ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati'.

Ovo je, dakle, vrhovno pravilo: Gdje je Petar, tu je i Kristova Crkva!

Dragi moji vjernici, pod svaku cijenu, pa i uz cijenu istoga života svoga, ako bude potrebno, ostajte vjerni Kristovoj Crkvi, koja ima svoga vrhovnoga pastira Petrova nasljednika! Vi znate, da su naši oci i pređi kroz tolika stoljeća prolili tolike potoke i rijeke krvi, da očuvaju sveto blago katoličke vjere i da ostanu vjerni Kristovoj Crkvi. Vi nećete biti dostojni imena otaca vaših, ako budete dopustili, da vas tko otrgne od pećine, na kojoj je Krist sazidao Crkvu svoju.

Godine 1941 mi smo se spremali svečano proslaviti 1300-godišnjicu prvih veza Hrvatskog katoličkog Naroda sa Sv. stolicom. Svjetski rat je omeo tu svečanu jubilarnu proslavu, ali ni rat, ni mir, ni sreća, ni nesreća ne smiju nas uzdrmati u našoj odlučnosti, da ostanemo vjerni Kristovoj Crkvi sve do smrti. Moramo ponavljati poput Izraelaca na obalama babilonskih rijeka: 'Ako te zaboravimo, Jeruzaleme, neka usahne naša desnica!'.

Da među vama bude tko, bilo svjetovnjak, bilo svećenik, koji bi ma samo na časak pokolebao u ovoj točki, neka mu bude kuća daleko od vaše! Možda ćete reći, da odveć strogo sudim? Bio bih vaš najgori neprijatelj, ako bih vam zatajio istinu. Ako govorim ovako, činim to za vaše bolje dobro. Zar Isus nije ostavio opomenu: 'Pazite, da vas nitko ne zavede!'.

Zaista, biti rastavljen od Krista znači: biti kao mladica odsječena od čokota loze. Sudbina takva pojedinca bit će onakva, kako je opisuje Isus za vrijeme svoje posljednje večere: 'Tko ne ostane u meni, izbacit će se napolje kao neplodna mladica i osušit će se. I skupit će je i baciti u oganj, da sagori'. Budite, dakle, vazda vjerni katoličkoj Crkvi, vjerni do groba!

Težak bi bio život u obitelji, kad ne bi bilo majke. Crkva je velika Božja obitelj. Bog je toj svojoj obitelji dao majku, tj. bl. Djevicu Mariju, Majku Božju, i Majku svih nas. Dragi moji vjernici, naši su oci i pradjedovi posvuda po našoj domovini gradili crkve posvećene presvetoj Djevici. Njezina je sveta prilika časno stajala kao ures na zastavama naših pređa, kad su oni polazili vojevati 'za krst časni i slobodu zlatnu'. Pred njezinim oltarima na koljenima su padali pokornici i raskajani grješnici moleći od Gospodina oprostjenje grijeha po zagovoru one, koja je Utočište grješnika. U nju su polagali svoje pouzdanje naši pređi u svim teškim časovima svoga osobnoga i narodnoga života. Nastavljajte svijetlu predaju vaših otaca!

Na to vas, uostalom, potiču vrhovni pastiri sv. Crkve. Ako iskrenom i trajnom ljubavlju budete štovali i ljubili Majku Božju i na vama će se obistinuti što prorokuje nadahnuti mudrac: 'Tko časti svoju majku, sličan je onomu, tko sakuplja blago'.

Samo je bezbožni komunizam bio kadar uvrstiti, dapače u školske priručnike, svetogrdne hule protiv Majke Božje. Te sam svetogrdne hule ja g. 1946 za vrijeme poznatog tzv. procesa osudio i žigosao, a oni su se tim sudskim procesom nadali katoličku Crkvu jednim potezom pera izbrisati iz naše hrvatske Domovine. Ne dao Bog, da itko između vas pođe tragom onih zločestih ljudi, i napada Majku Božju. Za takva će jadnika vrijediti riječ mudračeva: 'Tko ogorčava život svoje majke, proklet je od Gospodina'.

Na koncu, predragi sinci, jer je 'Bog ljubav', kako veli Apostol, ljubite se međusobno! Vazda se bratski ljubite! Budite samo jedno srce i jedna duša, ali ljubite i svoje neprijatelje, jer je Božja zapovijed. Tada ćete biti djeca svog Oca nebeskoga, 'koji daje, da njegovo sunce izlazi na zle i na dobre i šalje svoju kišu pravednima i grješnima'. Neka vas od ljubavi prema neprijateljima ne odvraća njihova zloća, jer je jedno čovjek, a drugo je njegova zloća. Kaže sv. Augustin: 'Čovjek je Božje stvorenje, a zloća je ljudsko djelo. Ljubi ono, što je Bog stvorio, a ne ono, što je čovjek uradio'.

Sjetite se kojom zgodom u svojim molitvama i mene, svoga pastira u teškim vremenima, da mi Gospodin bude milostiv! Nadam se, da će mi milosrdni Isus udijeliti milost, te ću moći vazda u nebu moliti i za sve vas dok bude svijeta i vaše nadbiskupije, da postignete cilj, za koji vas je Bog stvorio.

Krašić, 28. svibnja 1957.

Alojzije kardinal Stepinac

nadbiskup».